

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 19:28

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vælger at se det her fra den positive side. Jeg synes sådan set, at der er rigtig mange gode elementer i det beslutningsforslag, vi behandler her i dag, som man skal arbejde videre med. Men den rigtige måde at gøre det på er jo, at man kvalificerer det og borer det ud i et udvalgsarbejde, hvor man tager de nordiske erfaringer med, og så tager man mange af de elementer med, som er nævnt i det her beslutningsforslag. Det kan f.eks. også være et spørgsmål om offerrådgivningen.

Det er jo sådan, at der i dag i alle politikredse-ne er etableret offerrådgivning, som tilbyder personlig samtale og rådgivning til dem, der henvender sig. Så det eksisterer i dag. Men vi kan prøve at se på, om det kan gøres på en bedre og anderledes måde.

Med hensyn til offerunderretning, når man slipper ud af fængslet, er det jo også en af de ting, der kan behandles i det udvalgsarbejde. Jeg er selv meget ambivalent med det, men jeg ville være bekymret for det, hvis det skabte en større utryghed hos ofrene. En måde kunne jo være, at man, som fru Karina Lorentzen nævner, selv sagde, om man gerne ville have noget at vide om det. Men det synes jeg skal behandles i udvalgsarbejdet – både for og imod. Det kan være, at erfaringerne fra andre lande viser en klar tendens til, hvad man bør gøre i sådan en sammenhæng. Men nu tager vi fat på det udvalgsarbejde, og det er den konstruktive, positive, fremadrettede melding i dag.

Kl. 19:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til fru Karina Lorentzen for den anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 19:30

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes også, at det er fint, vi får det her udvalgsarbejde. Det er da sådan en halv sejr, kan man sige, og det er jeg selvfølgelig glad for. Jeg kan bare konstatere, at jeg synes, at regeringen har syltet ofrene. Man har snakket utrolig meget om retsfølelse og hensynet til ofrene og alt muligt, men man har alligevel en offerrådgivning, som er placeret i fuldstændig frivilligt regi, og som er i fare for at falde sammen. Man kan ikke skaffe rådgivere nok, de melder fra, og man kan ikke dække deres transportomkostninger. Det

synes jeg at ministeren skal gøre noget ved øjeblikkelig.

Der er jo en række gode forslag her, og jeg synes bare, at ministeren skulle træde til i forhold til dem, som han mener kunne være væsentlige at fremsætte med det samme, f.eks. de forslag om erstatning. Jeg har rent faktisk kendskab til sager, hvor vedkommende ikke har fået erstatning som følge af en frifindelse, og det synes jeg er fuldstændig uholdbart.

Kl. 19:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 19:31

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Men hvis man ikke har fået erstatning, selv om man er et offer, på baggrund af en frifindelse, er det jo forkert. Så er det, fordi domstolene ikke mener, at der er foregået en forbrydelse, og det må vi jo lade dem vurdere. Det er derfor, vi har domstolssystemet i Danmark. Man kan jo ikke bare sige, at der er foregået en forbrydelse, og på den måde føle sig berettiget til erstatning. Sådan fungerer det ikke i et demokratisk retssamfund. Men nu må man se på det.

Med hensyn til offerrådgivning er mit udgangspunkt ikke, at det skal overgå fra at være en frivillig offerrådgivning til et eller andet fast statsligt system. Frivillige systemer er ofte langt, langt bedre end faste offentlige systemer, fordi der er et engagement, fordi det er nogle mere engagerede folk, der sidder i offerrådgivningen. Men det kan være, man skal lave rammerne for offerrådgivning om. Jeg nævnte selv det med transportudgifterne. Det må vi så se på i det udvalgsarbejde, der kommer. Men jeg opfatter egentlig det her og mange af de forslag, som har været nævnt, som meget positive.

Kl. 19:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste med en kort bemærkning er fru Karen Hækkerup.

Kl. 19:32

Karen Hækkerup (S):

Vi har fra Socialdemokraternes side andre ønsker end dem, der er præciseret i SF's forslag, og vi kunne også godt tænke os at høre ministerens holdning til dem. For det første vil jeg gerne spørge til det med erstatninger. Der er flere problemer i det. Man får kun en erstatning, hvis man har anmeldt forbrydelsen, senest 24 timer efter at den har fundet sted. Der findes altså eksempler på, at folk har været så meget i chok, at